

[A. Chr. Andersen.]

område. På disse og flere andre områder vil det være af betydning med en vis personlig kontakt og et personligt kendskab mellem borgerne og de folkevalgte.

Det kan beklages, at der ikke inden for de omhandlede bysamfund på frivillig basis er blevet skabt et samarbejde, der kunne bevise over for folketingset, at store bysamfund kan fungere delt. Det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at vel er der etableret noget samarbejde, men at dette samarbejde ikke omfatter alle opgaver af fælles interesse, ligesom ikke alle omegnskommuner har været med. Man må derfor erkende, at skal et bysamfund fungere delt, må der etableres en administrativ overbygning til at tage sig af den overordnede planlægning og den økonomiske udligning af en række fællesopgaver. En sådan overbygning kan selvfølgelig etableres, men det er vel det mest enkle at lade være med det og som foreslået her at gøre byen til én kommune.

Når de 3 her nævnte storkommuner dannes og der i øvrigt ud over landet bliver adskillige store kommuner, kan man godt komme i tvivl om, hvorvidt det giver tilfredsstillende kontaktforhold til kommunalbestyrelsen for borgerne i disse kommuner, når der kun bliver ét kommunalbestyrelsesmedlem for hver 2.000-10.000 indbyggere. Det er muligt, at vi skal øge antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer i disse storbyer, som hr. Ove Hansen var inde på, men selv om man udvider det med 10-15, vil det dog blive et meget stort befolkningsunderlag for hvert kommunalbestyrelsesmedlem.

Det er derfor ikke så mærkeligt, at tanker om lokalråd er opstået. Der er allerede her i hovedstadsområdet etableret mange, og flere vil opstå både her og dér ud over landet. Så er det et spørgsmål, om det ikke var bedre, at man gennem lovgivningen fastlagde regler for oprettelse af sådanne lokalråd, eventuelt ved direkte valg, og hvilke opgaver de skulle beskæftige sig med. Jeg forestiller mig ikke, at sådanne råd skal have noget med den økonomiske forvaltning at gøre; de skulle være talerør for borgernes ønsker og være vejledende ved at have hørings- og indstillingsret i forbindelse med løsningen af en række lokale spørgsmål. Der skal selvfølgelig ikke kunne oprettes lokalråd med offentlig status i hver eneste kommune;

det skal kun være i de største kommuner. Da det også kan være aktuelt med lokalråd andre steder end i de deciderede storbyer, må kriteriet for oprettelse nok dels være et vist befolkningstal i den del af kommunen, der ønsker lokalråd, dels udstrækningen af kommunen, det sidste, fordi der mange steder bliver skabt kommuner så omfattende, at der ikke engang kan blive et enkelt kommunalbestyrelsesmedlem valgt i hver af de tidligere kommuner. Når jeg rejser tanken om ad lovgivningens vej at legalisere lokalråd, er det for at undgå, at de opstår spontant på et noget tilfældigt grundlag.

Som sagt er vi fra venstres side betænkelige ved de store kommuner, som lovforslaget indebærer. Vi havde gerne set en række af de udmærket forvaltede forstadskommuner bevaret. Men i erkendelse af, at det ikke er lykkedes i de pågældende bysamfund at blive enige om en opdeling, og at kommunalreformkommissionen, der har foretaget grundige undersøgelser i områderne, heller ikke har kunnet pege på eller kunnet indstille andre alternative løsninger, vil vi fra venstres side gå ind for lovforslaget i princippet.

Enkelte i venstres gruppe har forbeholdt sig deres stilling til lovforslaget. Vi ønsker dog gerne, at man i et udvalg overvejer afgrænsningen af de foreslåede kommuner, herunder særlig den foreslåede deling af en række kommuner. Jeg kan tilsige mit partis medvirken til en hurtig behandling af lovforslaget.

Samuelson: Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg redegøre for det radikale venstres syn på det foreliggende lovforslag.

I den betænkning, som folketingsudvalget afgav den 2. maj 1967 over forslag til lov om revision af den kommunale inddeling, udtaler man, at forholdet mellem omegnskommunerne og centralkommunerne i de større byområder har givet anledning til drøftelser. Man peger på, at problemerne omkring Århus, Odense og Ålborg byområder er så omfattende, at kommunalreformkommissionen særlig skal undersøge kommuneinddelingsspørgsmålene ved disse samfund, og hvis der ikke kan opnås enighed om en revision af inddelingen for disse 3 byområder, må en kommende ordning i disse tilfælde